

LUẬN ĐẠI TÔNG ĐỊA HUYỀN VĂN BỔN

QUYỂN 19

*Phần thứ 37: ĐẠI QUYẾT TRẠCH GIÁO LƯỢNG CÔNG ĐỨC
TÁN THÁN TÍN HÀNH HIỆN THỊ LỢI ÍCH*
(Phần quyết trạch về so sánh công đức, ca ngợi
tín hành, hiển bày rõ ràng lợi ích)

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch đại bất khả tư nghị trùng trùng bất khả xưng lượng A Thuyết Bốn Vương. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch giáo lượng công đức tán thán tín hành hiện thị lợi ích. Tướng trạng đó thế nào? Kệ nói:

*Ví như ngọn lửa bốc ngàn ngút
Tuy có những nơi rất xa xăm
Nhờ vào thế lực của ánh sáng
Có thể phá bóng tối nơi xa.
Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bổn
Cũng lại như vậy chẳng khác gì
Nếu như có những loại chúng sanh
Cùng cư trú trong một thế giới.
Tuy chưa được tiếp xúc học hỏi
Nhờ ánh sáng ngọn lửa Luận này
Có thể phá tâm tưởng u mê bất giác
Của chúng sanh còn xa pháp Phật.
Khiến thích ứng điều phục pháp nhiệm
Nhận được sự giác ngộ rõ ràng
Ví như ngọn lửa bốc ngàn ngút
Chuyển mạnh hơn tiến gần nơi ấy.
Ánh sáng đã dần dần rõ ràng
Tăng thêm năng lực phá màn đen*

Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bốn
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì.
 Nếu như có nhiều loại chúng sanh
 Cùng cư trú chung một quốc gia
 Tuy chưa được tiếp xúc học tập
 Nhờ ánh sáng ngọn lửa Luận này.
 Loại trừ ngu dốt của chúng sanh
 Lần lượt chuyển đổi khiến rõ ràng
 Ví như ngọn lửa bốc ngùn ngụt
 Chuyển tiếp nhau đến gần nơi ấy.
 Ánh sáng chiếu rọi càng tăng lên
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bốn
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì
 Nếu như có những loại chúng sanh.
 Cùng cư trú trong một thành thị
 Tuy chưa được tiếp xúc học tập
 Nhờ ánh sáng ngọn lửa Luận này
 Loại trừ ngu dốt của chúng sanh.
 Khiến họ trở thành người sáng suốt
 Ví như ngọn lửa bốc ngùn ngụt
 Càng chuyển đến gần hẳn nơi ấy
 Ánh sáng tăng lên lớp lớp nữa.
 Hơi nóng sưởi ấm thân thể họ
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bốn
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì
 Nếu như có những loại chúng sanh.
 Cùng cư trú chung ở một nhà
 Tuy chưa được tiếp xúc học tập
 Nhờ ánh sáng ngọn lửa Luận này
 Loại trừ tâm tưởng đầy mê hoặc.
 Bảo vệ hình hài luôn bình an
 Chuyển tiếp lần lượt tăng lên mãi
 Ví như có một người nào
 Gặp được ngọn lửa sáng bừng ấy.
 Thì người này nhất định đạt được
 Sáu loại lợi ích rất lớn lao
 Đó là có thể chắn khí lạnh
 Có thể đầy đủ mọi vật dụng.

Không bị các loại độc xâm phạm
Phá tan ám muội luôn hiểu rõ
Tùy người cầu xin cho tất cả
Thieu đốt hết sạch mọi nhiễm ô.
Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bản
Cũng lại như vậy chẳng khác gì
Nếu như có những loại chúng sanh
Gặp được Huyền Văn Bản Luận này.
Thì người này lập tức có được
Sáu loại lợi ích rất to lớn
Đó là ngăn được giặc phiền não
Thành tựu các phẩm loại công đức.
Không vào nơi có nhiều tà ma
Phá tan mọi phẩm loại vô minh
Tuệ Bát Nhã hiện rõ trước mặt
Chúng sanh nghèo túng về pháp Phật.
Đến để cầu xin được Thánh tài
Tùy thuận giúp cho không tiếc rẻ
Đốt sạch mọi uế tạp phiền não
Ví như đóa hoa kỳ diệu.
Vươn thẳng lên giữa hồ nước sâu
Có tên gọi là hoa sen xanh
Có người trong khoảnh khắc thời gian
Trông thấy hình tướng hoa sen này.
Trong một trăm lẻ bảy ngày đêm
Đôi mắt người ấy luôn rõ ràng
Hoàn toàn không hề bị mờ tối
Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bản.
Cũng lại như vậy chẳng khác gì
Nếu như có những loại chúng sanh
Tuy không biết đến Bản Luận này
Là đại dương vẫn từ nghĩa lý.
Mà mắt trông thấy Bản Luận này
Thì đôi mắt người ấy thanh tịnh
Nhìn thấy chư Phật suốt ba đời
Có ánh mắt dấy lên phương diện.
Ví dụ như có chiếc trống trời
Treo cao trên ngọn cây Viên Sanh

Có tên gọi là Diệu Thanh Giác
 Vô lượng những nam nữ cõi trời.
 Nghe âm thanh tiếng trống này rồi
 Trong thời gian hai ngàn bảy ngày (2007)
 Tai của họ nhanh nhạy rõ ràng
 Không có điều gì ngăn cản được.
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bốn
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì
 Nếu như có những loại chúng sanh
 Tuy không thể biết được văn nghĩa
 Mà tai nghe thấy Bốn Luận này
 Thì tai của họ được thanh tịnh
 Nghe Phạm âm chư Phật vang lên
 Có tai nghe dấy lên phương diện
 Ví như có vị thuốc rất hay
 Sanh ra trên đỉnh cao núi Tuyết
 Có tên gọi là Thượng vị thường
 Có người hái được cây thuốc ấy
 Chạm vào đầu chót lưỡi của mình
 Thân hình tỏa mùi thơm ngào ngạt
 Không cần dùng đồ ăn thức uống
 Thọ mạng người ấy rất lâu dài
 Cũng bay vút lên giữa hư không
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bốn
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì
 Nếu như có những chúng sanh nào
 Dùng lưỡi mình đọc tụng trải qua?
 Một chữ - một câu hoặc một hàng
 Hoặc một phần nội dung quyết trạch
 Hoặc một quyển trong Bốn Luận này
 Tuy không biết gì về nghĩa lý
 Mà có được phẩm loại công đức
 Bằng số lượng trải qua đọc tụng
 Của hết thủy biển cả các kinh pháp
 Ví dụ như có vị Bồ-tát
 Với tên gọi là Bất Tư Nghị
 Đại Lực Giải Thoát Bất Tư Nghị
 Bạc Bồ-tát Đại sĩ như vậy

Có đầy đủ thân thông tự tại
 Đối với tất cả mọi việc làm
 Hoàn toàn không có gì chướng ngại
 Thuận theo tâm tưởng đều hiện rõ
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bản
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì
 Nếu như có những chúng sanh nào
 Quán xét thông hiểu nghĩa lý đó
 Giác ngộ vẫn từ được giải thích
 Thì thông suốt hết thấy pháp môn
 Hoàn toàn không có gì chướng ngại
 Giác ngộ rõ ràng từng pháp một
 Ví dụ như có vị Thần Vương
 Có tên gọi là Đại An Lạc
 Có người cần đến chút đồ dùng
 Thờ phụng cúng tế Thần Vương ấy
 Có thể sanh ra kho báu báu,
 Khiến cho đạt được Đại an lạc
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bản
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì
 Nếu như có người nam - người nữ
 Siêng năng thọ trì và đọc tụng
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bản
 Có người muốn cần chút vật dụng
 Chuyên tâm cúng dường người trì luận
 Sẽ đạt được vật báu trí tuệ
 Và phước đức không hề cùng tận
 Không hề có tâm lý nghi sợ
 Ví như có loại hương rất nhiệm mầu
 Tên gọi là Phân Mãn Bố Hương
 Có người gìn giữ loại hương ấy
 Thường xuyên đi khắp mọi nơi xa
 Những nơi người ấy đã đi qua
 Trong thời gian bốn mươi chín ngày
 Có mùi thơm ngào ngạt không hết
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bản
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì
 Nếu như có người nam, người nữ

Trên vai gánh một bộ Luận này
 Đi lang thang khắp mọi nơi xa
 Nếu như vượt qua sông biển lớn
 Hết thấy các chủng loại chúng sanh
 Đều có được lợi ích to lớn
 Nếu như đi qua nơi núi đồng...
 Tất cả các chủng loại chúng sanh
 Cũng có được lợi ích to lớn
 Ví như có hạt châu kỳ diệu
 Tên gọi là Bảo Châu Như Ý
 Tùy nơi hạt châu này dừng lại
 Vô lượng các ngọc ngà quyến thuộc
 Khắp nơi tụ về vây xung quanh
 Luận Đại Tông Địa Huyền Văn Bản
 Cũng lại như vậy chẳng khác gì
 Tùy theo nơi Bản Luận dừng lại
 Có vô số các Đại Thần Vương
 Trong mọi thế giới khắp mười phương
 Hết thấy các vị Đại Thần Vương
 Đều dẫn theo Thần Vương quyến thuộc
 Số lượng không thể nào nói hết
 Đến bảo vệ bộ Luận quý này
 Nếu đến lúc chánh pháp hoại diệt
 Làm cho tán hoại như cát bụi,
 Hết thấy các Thần Vương quyến thuộc
 Đau lòng khóc to lên thành tiếng
 Thuận theo mây bụi dừng nơi nào
 Hướng đến để luôn luôn bảo vệ
 Người tiếp nhận giữ gìn Luận này
 Số lượng các Thần Vương như vậy
 Hoặc sanh ra hoặc sau khi chết
 Luôn luôn bảo vệ không xa rời
 Công đức người tiếp nhận giữ gìn
 Tuy vô lượng không nghĩ bàn được
 Mà diễn tả sơ lược như vậy.

**Phần thứ 38: ĐẠI QUYẾT TRẠCH GIÁO LƯỢNG QUÁ
HOẠN HA TRÁCH PHỈ BÁNG HIỆN THỊ TỘI NGHIỆP**

(Phần quyết trạch về so sánh sai lầm trách mắng phỉ báng
để hiển bày rõ ràng tội lỗi nghiệp chướng)

Như vậy đã nói về phần Đại quyết trạch giáo lượng công đức tán thán Tín hành hiện thị lợi ích. Tiếp theo sẽ nói về phần Đại quyết trạch giáo lượng quá hoạn ha trách phỉ báng hiện thị tội nghiệp. Sắc thái đó thế nào? Kệ nói:

*Ví dụ như có một hòn núi
Tên gọi là Bảo Luân Thượng Sơn
Núi này vốn có bảy thứ báu
Lại không hề có sự cạn kiệt.
Hạng bần cùng tìm cầu vật báu
Vô lượng vô biên không tính được
Có hạt châu có thể giữ vật báu
Tên gọi là Đảnh Pha Lê Châu.
Nếu người nào có hạt châu này
Thì có thể lấy được bảy báu
Rời xa nỗi khổn khổ nghèo túng
Đạt được sự an lạc to lớn.
Nếu người không có hạt châu này
Không thể giữ được vật quý báu
Suốt đời không thể nào có được
Hỏi là: Nguyên do vì sao vậy?
Nếu người không có hạt châu đến
Chỉ thấy toàn cạp beo lang sói
Và toàn là rắn đỏ rắn xanh,
Cùng đủ loại sâu độc lẫn lộn.
Cuối cùng không thấy đâu châu báu
Bởi vì thấy toàn loại độc hại
Tâm người ấy hết sức nghi sợ
Điên cuồng hỗn loạn nên bỏ chạy.
Thậm chí làm cho phải mất mạng
Châu báu ngọc ngà tự nhiên có
Mà người cầu tìm vật báu kia
Vì phước mỏng manh - tội sâu dày.
Rốt cuộc không thể nào thấy được
Tất cả chúng sanh cũng như vậy*

Người có thiện căn rất sâu xa
 Nâng hạt châu tâm tín kiên cố.
 Đi vào biển sâu của Đại Thừa
 Nhận lấy vật báu của công đức
 Ra khỏi vòng sanh tử khổ đau
 Người thiện căn quá ư ít ỏi.
 Được thấy bộ Luận rất sâu này
 Do vì tâm tín không thật chắc
 Dựa vào chánh kiến lên tà giải
 Nhận lấy khổ đau không thời hạn.
 Ví như người sống trong mù lòa
 Được đồ vật trang nghiêm vi diệu
 Không có điều gì vui mừng cả
 Người ngu si cũng giống như vậy.
 Tuy được bộ Luận rất sâu xa
 Bởi vì họ hết sức ngu si
 Không biết là vật báu xuất thế
 Không có tâm tiến vào học tập.
 Ví như rồng sống ở giếng nhỏ
 Theo dòng nước chảy ra đến biển
 Do vì quá mê muội hỗn loạn
 Bãi báng biển cả mà bỏ mạng.
 Người ngu si cũng giống như vậy
 Tự mình đã quen thói cố chấp
 Nhất định không thể nào thay đổi
 Nghe được giáo pháp chưa từng có.
 Bởi vì quá mê muội hỗn loạn
 Phỉ báng giáo pháp rộng lớn này
 Rơi vào trong đường ác khổ cùng
 Không có hạn kỳ thoát ra được.
 Nếu như có những chúng sanh nào
 Thấy nghe giáo pháp trong Luận này
 Tâm không tin tưởng mà phỉ báng
 Thì chính người này đã phỉ báng.
 Hết thấy chư Phật trong ba đời
 Hết thấy Pháp tạng trong ba đời
 Hết thấy Tăng già trong ba đời
 Người này đã chuốc lấy tội lỗi.

Tính đến số vô lượng vô lượng
Không thể nào biết được giới hạn
Số lượng vi trần mười phương thế giới
Chư Phật và chư Đại Bồ-tát.
Thầy đều xuất hiện trong một lúc
Tuyên thuyết đại dương của pháp môn
Với số lượng vô biên như vậy
Chuyên giáo hóa cho hạng người này.
Trải qua vô lượng vô biên kiếp
Cuối cùng không thể giáo hóa được
Hỏi: Nguyên có ấy vì sao?
Chỉ có tuyên thuyết về pháp này?
Bởi vì không còn đạo nào khác
Những loại chúng sanh như thế
Hết thầy chư Phật - Đại Bồ-tát
Lượng như vi trần mười phương giới.
Dùng năng lực thần thông rất lớn
Hướng về kiếp vị lai xa xăm
Quán sát thấy rõ giới hạn ấy
Không có hạn kỳ giác ngộ đạo.
Hỏi: Nguyên có ấy vì sao?
Vì không học ba mươi tư phép tắc
Của các phân vị Đại Kim Cang
Mà đến được bến bờ Đại Niết-bàn.
Thật sự không hề có điều này
Vì thế cho nên các hành giả
Dùng phương tiện chịu khó tu tập
Thuận theo quán sát biển pháp ấy.
Không thể thông hiểu nguồn gốc ấy
Vọng sanh ra tâm phỉ báng
Rơi vào trong đường ác khốn cùng
Không có hạn kỳ thoát ra được.
Quyết định không thể tùy ý làm
Quyết định đừng bằng lòng tạo tác
Tội lỗi nghiệp chướng tuy vô lượng
Mà chỉ nói sơ lược như vậy.

